

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῇς . . . 4ε. χρ. 10

Ἀρχέται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (τὶς ὑποκινεῖ τὰς ἐν Μητροπόλει
ταραχάς). — Κυανὴ Βίβλος (ἡ ἐν Μακεδονίᾳ
διπλωματικὴ κρίσις τῆς Ἑλλάδος). — Μακεδο-
νία (περὶ τῶν ἐν Μητροπόλει). — Ἀγγέλια
καὶ θρύλοι. — Ἡπειρος (στρατιωτικαὶ ἐν Ἀλ-
βανίᾳ ἐνισχύσεις τῆς Τουρκίας). — Κρήτη (καὶ
πάλιν περὶ τῆς σημασίας τῶν ἐκλογῶν). — Ποία
διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ σημασία τῆς Μα-
κεδονίας (δ' σκοπὸς τῶν καθ' ἡμῶν κακογε-
νῶν τῶν βουλγάρων). — Ἐκκλήσεις τῶν ἐν Ἑλ-
λαδίᾳ Ἑλλήνων φοιτητῶν (ὅτι ἐν ἀνεγέρσει
μεταίᾳ τοῦ Ι. Γ. Ἐνδράδου). — Ἡ εἰς τὸ
πέμπον ἔτος εἰσοδος τοῦ Ἀ. Γ. Ἐνδράδου. —
Τὰ ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 3 Ἀπριλίου 1903.

Τὶ ἐπιδιώκουν τὰ ἀρρήγιστα καὶ γενναῖα,
ἀλλ' ἄγρια καὶ ἀμόρφωτα στίγη τῶν πατριῶν
τῆς βορείου Ἀλβανίας, τὰ παρὰ τὴν ἐγνωσμέ-
νην αὐτῶν ἀνδρείαν ἀσυνειδήτως ἐκαστοτε κι-
νούμενα ἀνευ ἐθνικοῦ φρονήματος, ἀνευ φυχι-
κῆς τιμῆς ὑπερτέρας τῶν ἀγρίων ἐνστικτῶν πρὸς
ἄλληλα συνοχῆς, καὶ ὅταν ὑπὲρ τοῦ Πατι-
σῆ μάχωνται ἐν τοῖς πεδίοις τῶν τακτικῶν
πολέμων καὶ ὅταν πρὸς λείαν ἐπιτίπτονται κατὰ
τῶν χριστιανῶν τῶν αὐτοῖς συνοικούντων;
Ἀντιστρατεύονται πρὸς τὰς μεταρρυθμίσεις,
διότι τοιαύτην ἔλαβον ἐκ Κων/πόλεως διατα-
γήν, ἡ ἄλλοθεν ὑπεβλήθη αὐτοῖς ἡ στασια-
στικὴ ἐξέγερσις δι' ἀφθόνην εἰς τὰς θύλας τῶν
ἀρχηγῶν τῶν ἐγγυθεντῶν χρυσίου καὶ πόθεν ἡ
ὑπόβλησις; Ἐν τούτῳ κεῖται τὸ ζήτημα.

Οἱ πανικοὶ, τὰ καθολικὰ δὴλον ὅτι συναίσθη-
ματα τοῦ φόβου ἢ τῆς ὀργῆς τὰ ἐξάπινος κα-
ταλαμβάνοντα τοὺς λαοὺς ἐν εἰρήνῃ, δὲν εἶναι
συνήθη εἰς λαοὺς ἀπολιτίστους, οὐδ' ἐμβάλ-
λονται αὐτοῖς ἄλλως ἢ διὰ τῶν ἀρχηγῶν αὐ-
τῶν τῶν ὑπερτέρων ἐχόντων τὴν συνείδησιν,
ὅτι οἱ βέβηδες καὶ οἱ ἄλλοι πατριάρχαι ἡ δυ-
νάσται τῶν ὁρεσίδων φυλῶν τῆς Ἀλβανίας
εἶναι οἱ ἐξεγείραντες τὴν πρόσφατον κατὰ τῶν
ἐν Μητροπόλει ἀρχῶν στάσιν οὐδέμια ἀπομεί-
νη ἀμφιβολία. Ἀλλὰ τίς ὑποκινεῖ τοὺς δυνά-
στας τούτους;

Ἐκαστος ἀρκετὰ τοὺς δακτύλους αὐτῆς εἰς
τὸ πυροτέχνημα τοῦ Ἀλβανικοῦ συνδέσμου τῷ
1878 ἢ Τουρκία πολὺ πλείοτερον, ὅπως κατα-
σβέσει ἢ ὅπως ἀνάψῃ αὐτό, ὥστε νὰ μὴ ἀπο-
πειραθῇ ἐκ δευτέρου τοῦ αὐτοῦ ἐπικινδύνου τε-
χνήσματος.

Αἱ ἀπὸ τῶν Βουλγάρων ἄλλως καὶ τῶν ὀπι-
σθεν τούτων ἱσταμένων ἰσχυρῶν προστατῶν
τῶν μέμεναι εἶναι τοσοῦτον μεγάλα καὶ το-
σῶτα γεννῶσι τοῖς Τούρκοις ἀγωνίας, ὥστε
παρὰ τῶν ἀπιθανωτάτων εἶναι κατὰ τοὺς
ἐνιστάτους χρόνους, καθ' οὓς ἀπειδὴς ὁ Σουλ-
τάνος σκορπίζει τὰς εὐνοίας αὐτοῦ καὶ πρὸς
αὐτὴν τὴν ἀνίσχυρον Ἑλλάδα, ἀκριδῶς, ὅπως
λασάν συνορά τοι, αὐτὸς οὗτος νὰ ἐπιζητῇ
ἐπικινδύνους ἀνωμαλίας ἐν αὐτοῖς τοῖς κώ-
λοις τοῦ κράτους του καὶ δὴ ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν
ἣ ἑίπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε μέγιστον ἔχει συμ-
φέρον ἀπερισπάστους νὰ ἔχῃ τὰς στρατιωτι-
κὰς αὐτοῦ δυνάμεις πρὸς ἀπόκρουσιν ἐξωθεν
ἐπερχομένων πολέμων. Πρὸς τούτῳ ἄλλα πε-
στέρα περὶ τῶν εἰλικρινῶν προθέσεων τῆς
Τουρκίας, ὅπως παγίωσιν ἐν ταῖς χώραις αὐ-
τῆς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὑπηρεσιῶν,
ἐχόμεν ἐν Ἡπείρῳ, ἐνθα διὰ τοῦ δραστηριω-
τάτου Γεν. Διοικητοῦ Ὁσμάν πασᾶ ἀμειλί-
κτως διώκονται τὰ κακοποιὰ μεταξὺ τῶν Ἀλ-
βανῶν στοιχεῖα. Ἐκ τούτων ἀπάντων καὶ ἐκ
τῆς πρόσφατου εἰς Μητροπόλιν ἀποστολῆς
Ἀλβανῶν οὐλεμάδων, ὅπως καθησυχῶσι
τοὺς ἐξεγερθέντας ὁμογενεῖς, εἰς οὐδένα δύνα-
ται νὰ ἀπομείνῃ καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία,
ὅτι τὰς ἐν Μητροπόλει ταραχάς δὲν ὑποκινεῖ
ἡ Τουρκία. Ἐπειδὴ δὲ οὐδ' αὐθόρμητοι εἶναι,
ἀλλὰ γὰρ τίνος ἐν αὐταῖς ὁ δακτύλος ὑπόκειται;
Τῆς Αὐστρίας ἢ τῆς Ρωσίας ἢ καὶ ἀποφθε-

ρων, τίνα δ' ἐννοίαν ἔχουσιν αἱ ὑπὸ τοῦ ἐπι-
στήμου ὀργάνου τῶν κρατούντων σήμερον ἐν
Ἀγγλίᾳ Τύρουν, τῆς «Σημαίας», βροντοφω-
νούμεναι ἀπειλαί;

Ἡ ἐκ τῶν τελευταίων ἐν Μητροπόλει συμ-
βάντων ἐντύπωσις ἐν Βιέννῃ εἶναι, γράφει ἡ
«Σημαία», ἀπαισιόδοξος, ὡς γράφει ὁ ἀντι-
αποκριτὴς ἡμῶν, φρονούσι δ' ἐκεῖ, ὅτι ἡ Τουρ-
κία δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ καθυποτάξῃ τοὺς ἀντάρ-
τας ἀνευ ἐνὸπλου εὐρωπαϊκῆς βοηθείας.
Ἀλλ' ἡ πολιτικὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐγκα-
νισθῇ ἐλαφρῇ τῇ καρδίᾳ. Ἡ Ρωσία καὶ ἡ
σύμμαχος τῆς ὀφείλουσι νὰ μάθωσι, ὅτι
οὐδόλως δύναται νὰ διαθέσῃ κατ' ἰδίαν
βούλησιν τὴν τύχην τῆς Τουρκίας. Ἐνὸς
περιορίζονται εἰς τὸ νὰ πείσῃ τὴν Πύλιν νὰ
ἐκτελέσῃ ἀναγκαῖας μεταρρυθμίσεις, ὅτι τὴν
χρῶσι πάσης ἐνθαρρύνσεως παρὰ τῆς Κυβερ-
νήσεως καὶ τοῦ λαοῦ τῆς ἡμετέρας χώρας.
Ἀλλ' ἐποπὸς ἐπέμβασις δὲν δύναται ν'
ἀφελθῇ εἰς μίαν μόνην ἢ δύο Ἀνδράμεις, ἐὰν
δὲ μελετᾷται τοιαύτη ἀπόπειρα πρὸς ἀνέλε-
ξιν τοῦ ὅλου ἀνατολικοῦ ζητήματος, δὲν νὰ
ἐννοηθῇ ἐν Πετροπόλει τε καὶ Βιέννῃ, ὅτι
ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις
δυνάμεναι νὰ ἀξιώσῃσιν, ὅπως μετὰσχῃσι
τῆς λύσεως καὶ θὰ ὦσιν ἐτοιμοὶ νὰ ἐπιμεινω-
σιν εἰς τοῦτο.

Εἶναι γνωστὰ αἱ ὑφιστάμεναι ὁριμύταται
ἀντιζηλῖαι μεταξὺ τῶν δύο συμμάχων, τῆς
Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστρίας, ἐν Ἀλβανίᾳ, ἡ
δεξιότης δὲ καὶ ἡ περὶ τῆς, μεθ' ὧν διευθυ-
νεται ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Αὐστρουγ-
γαρίας ἐγγυῶνται, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ
κρίθῃ ἐπὶ καίον σήμερον ἐν Βιέννῃ, ὅτε παρὰ
πάντα τὰ προσήματα τῆς φιλίας πρὸς τὴν
Ρωσίαν, ἀδιάλλακτος χωρίζει τὴν δύναμιν
ταύτην πρὸς τὴν μοναρχίαν τῶν Ἀψβούργων
ἐχθροπάθεια καὶ καχυποψία ἰδίᾳ κατὰ τὰ ἀπο-
ρῶντα εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῶν ἐν τῇ Ἑλλή-
νικῇ χερσονήσῳ πραγμάτων καὶ ἐνεκα αὐτῶν,
δὲν εἶναι δυνατόν, ἐπαναλαμβάνοντες, νὰ κρίθῃ
ἐπὶ καίον ἐν Βιέννῃ, ὅπως πρὸς τῇ Ρωσίᾳ
ὑποδαυλίσῃ ἢ Αὐστρία καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἰτα-
λίαν ὑποδοσκούσαν ἔριν καὶ ἀπομονομένην
οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς κατ' ἀνάγκην στάσιν οὐδ'
ἐτέραν τηρούσης Γερμανίας, παραστῇ ἐν τῇ
ἐπισπευδομένῃ οὕτω τελικῇ λύσει τοῦ ἐν Εὐ-
ρώπῃ τουρκικοῦ προβλήματος οὐ μόνον ἀπο-
μονωμένη, ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντας πολέμια.

Ἀν ἡ «Σημαία» ἐν ταῖς ἀπειλαῖς αὐτῆς
περιλαμβάνῃ καὶ τὴν Αὐστρίαν, ἢν σύμμαχος
τῆς Ρωσίας ἀποκαλεῖ διὰ τὴν ἀνανεωθεῖσαν
περιλάλητον σύμβασιν τοῦ 1897, τοῦτο ἀπο-
τελεῖ ἀπλῶς ἐφαρμογὴν τῆς παρ' ἡμῖν παροι-
μίας «τὰ λέγει σὴν πεθερά, νὰ τ' ἀκούσῃ τὴν
νύμφην», διότι πολλὰ εἶσι τὰ δείγματα τῆς κατὰ
τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη διπλωματικῆς πορείας
τῆς Αὐστρίας τὰ πείθοντα, ὅτι πᾶσαι αἱ φρον-
τίδες αὐτῆς περὶ τῶν ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ πραγ-
μάτων φέρουσι γνήσιον τύπον ἀμύνης μάλ-
λ' ἐπιθέσεως, τύπον προφυλάσσοντα τὰς χώρας
ταύτας ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς τῆς συμμάχου αὐ-
τῆς Ρωσίας καὶ συνιστάμενον εἰς τοῦτο, ὅτι
ἐὰν ἀρπάξῃ, θὰ ἀρπάξῃ.

Ἐκ πάσης ἄρα ἀπόψεως ἐξεταζόμενα: αἱ
τῆς Μητροπόλεως ταραχαὶ ἀποδεικνύονται ἐν-
τελῶς ἀσύνδετοι πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ
τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν, ἥς αἱ βλέψεις
δὲν ἐφθασάν ποτε μέχρι τῆς περιοχῆς τῆς Πα-
λαιᾶς λεγομένης Σερβίας. Ἀλλὰ μετέωροι,
εἰς τὸ κενὸν κρεμάμεναι, ἀνευ αἰτίων, ἀνευ
ὑπεργέρτων καὶ ὑποβολῶν, παρὰ φύσιν εἶναι
νὰ μένωσιν αἱ ταραχαὶ αὗται.

Αἱ εἰσὶν τῆς Σίπκας, αἱ μεγάθυμοι δω-
ρεαὶ ὅπλων καὶ ἐκατομμυρίων φυσηγίων τῇ
Σερβίᾳ, πολλῶν πυροβολαρχιῶν τῇ Μαυρο-
βουλίᾳ, αὐτῇ τοῦ φονεθέντος ἐν Μητροπόλει
Προξένου ἡ αἰφνιδία ἐγκατάστασις, ἡ ἀπροκί-
λυπτος ἐπιδόκιμασις τοῦ προσφάτου πραξικο-
πήματος τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἡ ἀγρία, αὐτό-
κλημα σκυθικῇ τοῦ ῥωσικοῦ τύπου ὀργῇ
κατὰ τῶν καυχησιολογῶν τῆς φιλαδέλφου
μαχού Γαλλίας, ἀξιώσας διὰ τοῦ ἀφελε-
στάτου Δελκασέ τὴν ἐν ταῖς οἰκτροτάταις
τὴν ἔχθασιν μεταρρυθμίσεις ἐν Μακεδονίᾳ
πρωτοβουλίας, αἱ συμπίπτουσαι ἐξάψεις τῶν
συμμοριῶν τοῦ κοιτάτου ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς
τὰς ἀθρόας ἀπὸ τῶν τουρκικῶν φυλῶν ὑπὸ

τῆς Ρωσίας ἀναφανδὸν ἐκδυσθεσίας ἀπολύ-
σεις τῶν μεμαρτημένων Βουλγάρων κακούρ-
γων, δὲν εἶναι εὐγλωττοὶ κήρυκες τῆς ὑπο-
νοίας, ὅτι καὶ ἐν Μητροπόλει αἱ αὐταὶ χεῖρες
ἐσκαψάν τὴν ὑπόνοιον αἱ καὶ τὴν λοιπὴν Μα-
κεδονίαν διὰ τοιούτων διαυλακώσασαι;
Μωραῖνι Κύριος, ἐν βούλει ἀπολέσαι,
μωροτέραν δὲ πολιτικὴν τῆς ἐνεστώσης οὐδέ-
ποτε εἶδεν ὁ κόσμος διεξάγουσαν τὴν Ρωσίαν.
Εἶθε νὰ ὠθήσῃ τὰ πράγματα κατὰ τὴν αὐτὴν
φορὰν μέχρι τῶν ἄκρων.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Αἱ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων προκληθεῖσαι
ἐν Μακεδονίᾳ ταραχαὶ καὶ ἡ μερί-
μνα τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν μαρκήσιος Λάνδ-
σων προδιατεθειμένος ὡς ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν
Ἀγγλῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων ἐν Τουρκίᾳ καὶ
ἐκ τῆς διακοινώσεως τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως
καὶ ἀκράδαντον πλέον τρέφων πίστιν, ὅτι ἐν ταῖς
ταραχαῖς τῆς Μακεδονίας οὐδ' ἴχνος ὑπάρχει τῶν
ἐξεγερμένων κατὰ τῶν πιεζόντων αὐτοὺς δεσπο-
τῶν, ἀλλὰ πλεονάζει καὶ ῥαδιουργίᾳ πολιτικῆς φύ-
σεως διεσχέζονται κατὰ τρόπον ἐπονεϊδιστον καὶ
ὑπὸ τῆς ἡθικῆς ἀποδοκιμαζόμενον, ἀνομολογεῖ τὴν
ἀνάγκην παραστάσεων πρὸς τοὺς ἐν Σοφίᾳ καὶ τῷ
ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτῇ τῆς Τουρκίας καὶ μετὰ παρ-
ρησίας ἀρροφύσεως εἰς ὑπουργὸν πανσχυροῦ ὕλκως
καὶ ἡθικῶς ἀληθῶς μεγάλου ἐν τῷ κόμῳ Δυνά-
μειος, ὑποδεικνύει καὶ τῇ Τουρκίᾳ τὴν ἀνάγκην με-
τροπαιθείας ἐν τοῖς μεθόδοις τῆς καταστολῆς τῶν
ταραχῶν. Τούτων φανερὰ πρόκειται ἡ ἀποδείξις ἐν
τῷ ὑπ' ἀριθ. 137 καὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου τηλεγρα-
φῇματι τοῦ μαρκησίου πρὸς τὸν ἐν Κων/πόλει πρε-
σβευτὴν τῆς Ἀγγλίας κ. Ν. Ὁκονορ ἔχοντι οὕτω:

«Χθὲς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἀνέγνω μοι
ἐγκύκλιον τηλεγράφου τῆς κυβερνήσεώς του, ἐν ᾗ
ἐλέγετο, ὅτι κατὰ τὰς παρ' αὐτῆς ληφθείσας πληρο-
φορίας τὸ ἐν Μακεδονίᾳ ἐπαναστατικὸν κοιμῆται
ἐκκόπει νὰ δημιουργηθῇ ταραχὰς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ
καταστρέφον τὰς κυρίας δυνάμεις ἐν ὁριζήματι θέ-
σεως καὶ προκαλοῦν σφαγὰς, ὅπως προκαλέσῃ συ-
ζητήσεις ἐν τῇ βουλγαρικῇ βουλῇ καὶ ἀναγκάσῃ τὴν
βουλγαρικὴν κυβερνήσιν νὰ ποιῇ ἐκκλήσιν πρὸς
τὰς Μ. Δυνάμεις.

«Ἐνεκα τούτου ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα προ-
φυλακτικὰ μέτρα ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ
πᾶσαι αἱ ἐγκληματικαὶ ἀπόπειραι θὰ τιμωρῶνται
ἀμέσως.

«Ὁ Ἀνθόπουλος πασᾶς (ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρ-
κίας) προσέθηκεν, ὅτι ἡ Πύλη ἐλπίζει, ὅτι οἱ ἐν
Σοφίᾳ ἀντιπροσώποι τῶν Μ. Δυνάμεων θὰ λάβω-
σιν ὁδηγίαν, ὅπως κατασταθῇ γινώσκον, ὅτι οὐδέ-
μία συμπάθεια ἢ υποστήριξις ἦτοίε δοθῇ εἰς τοι-
αύτας ἀποπειράς.

«Εἰς ταῦτα ἀπήντησα, ὅτι αἱ ἀγέλιες ληφθείσαι
παρ' ἡμῶν εἰδήσεις περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ κατα-
στάσεως εἶναι τοιαῦται, ὥστε νὰ προσεγγίσῃ στε-
νοχωρίαν τινὰ καὶ οἱ ἐξάρχοντες μαθόν, ὅτι ἡ Πύλη
διετέλει ἐν γνώσει τοῦ ὑπάρχοντος κινδύνου καὶ οἱ
ἐλαβεῖν προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς διατήρησιν τῆς
τάξεως ἐν ταῖς διαταραχθείσαις ἐπαρχίαις.

«Ἐξέφρασα δ' αὐτῷ τὴν πεποίθησίν μου, ὅτι ἐν περι-
πτώσει ταραχῶν καὶ καταστασιατικῶν αἰσθημάτων
ἀναγκαῖον καθισταμένην, ἡ τουρκικὴ κυβερνήσις
θὰ ἐλάμβανε σπουδαῖαν φροντίδα νὰ ἀποφύγῃ ἀδιό-
κριτον ἢ ὑπερβολικὴν ἀδυστοχίαν, ἥτις θὰ
προδικαίει τὰς συμπαθείας τῆς Εὐρώπης ὑπὲρ τῶν
δυνωπαθόντων καὶ κατὰ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν.

«Προσέθηκεν, ὅτι ἐμεῖς θὰ λάβωμεν πληροθυμώ-
τητα νὰ διασχεθῇ μετὰ τῶν ἐν Κων/πόλει ἀντι-
προσώπων τῶν ἄλλων Μ. Δυνάμεων, ἐὰν θὰ ἦτο
σκόπιμον νὰ προσεγγίσῃ εἰς παρουσίαν πρὸς τὴν βουλ-
γαρικὴν κυβερνήσιν καὶ ἐὰν ἀφ' ἑαυτῶν θὰ ἦτο νὰ
γίνωσιν ὑπομνήσεις τινὲς καὶ πρὸς τὴν τουρκικὴν
κυβερνήσιν».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 138 ἔγγραφο τῆς Κυανῆς Βίβλου
εἶναι ἐκθεσις τοῦ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγ-
γλίας Πλάγκετ, ἐν ἑπιτομῇ καταχωρημένη, ἐν ᾗ
ὑπὸ τὴν εἰς τὰ προσήματα ἀρεσκόμενη διπλωμα-
τικὴν γλῶσσαν διαυγῶς φανίνονται αἱ προθέσεις τῆς
Αὐστρουγγαρίας καὶ διαγράφεται ἡ στάσις τῆς
μοναρχίας ταύτης ἐν τῇ μακεδονικῇ προβλήματι.
ὡς ἀνεκινήθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ σλαβισμού.

Ὁ Πλάγκετ ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος ἐκείνου (τῆς

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην, δικηγόρον
Ὀδὸς Ἰσποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

28 Φεβρουαρίου) τοῦ μαρκησίου Λάνδσωνος, εἰς ὃ
οὗτος προέβη ἐνεκα τῆς διακοινώσεως τῆς ἑλληνι-
κῆς κυβερνήσεως, ὁρμηθεὶς ἐσπευσε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν
ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας κόμητα
Λύτσοφ, ἐὰν ὁ ἐν Βιέννῃ ἐπιτετραμμένος ἐγνώρισεν
τῇ αὐστριακῇ κυβερνήσει τὴν διακοινώσιν ἐκείνην
τῆς Ἑλλάδος. Μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης δὲν εἶχε
προβῇ εἰς τοιαύτην ἀνακοίνωσιν ὁ αὐτοῦ ἀντιπρό-
σωπος τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ὁ κόμης Λύτσοφ ἐσπευσε
νὰ διαβεβαιώσῃ τὸν Ἀγγλον πρεσβευτὴν, ὅτι
ἀνέγνωσε τὸ τηλεγράφημα τοῦ Λάνδσωνος ὀλίγη-
ρον, ὅτι καὶ ἡ αὐστριακὴ κυβερνήσις τὰς αὐτὰς,
οἷας καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις, ἔλαβεν ἀνησυχη-
τικὰς εἰδήσεις περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως
καὶ ὅτι οὐδέμια ἔχει ἀμφιβολίαν, ὅτι, ἐὰν ὁ ἀντι-
πρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς ὁμοίαν διακοινώσιν
προβῇ καὶ ἐν Βιέννῃ, οἷα ἡ ἐν Λονδίνῳ γενομένη,
ὁ κόμης Γολουαύσκιος θὰ ἀπαντήσῃ, ὅτι ὁ εἰς
Κων/πολιν τὴν παρελθούσαν νύκτα ἀπελθὼν πρε-
σβευτὴς τῆς Αὐστρουγγαρίας βαρὼν Calice,
ἔλαβεν ὁδηγίαν νὰ πληροφορήσῃ τάχιιστα τὴν κυ-
βερνήσιν του περὶ τῆς καταστάσεως καὶ νὰ ἀνταλ-
λάξῃ γνώμης περὶ αὐτῆς μετὰ τῶν συναδέλφων του.

Ὁ κόμης Λύτσοφ, λέγει περαιτέρω ἡ ἐκθεσις
τοῦ Ἀγγλου πρεσβευτοῦ, μοι εἶπεν, ὅτι παρατε-
νόμενον τῶν ἀνωμαλιῶν ἡ αὐστρουγγρικὴ κυβερ-
νήσις θὰ ἐπεδοκίμαζε τὴν ἰδέαν κοινῆς ἐν Κων/πό-
λει ἐνεργείας τῶν πρεσβῶν τῶν Μ. Δυνάμεων.

Ὁ κόμης Lützow εἰσέφερε τὴν παρούσαν κατὰ-
στασιν τῶν πραγμάτων ἐν τῇ βαλκανικῇ χερσονήσῳ
ὡς οὕσαν ὀριζόμενους μᾶλλον ἢ τὸ σύνθημα τεταρα-
χῶν καὶ ἐνόμειν ὅτι τὸ ἀριστον μέτρον πρὸς κα-
ταβολὴν τοῦ κινδύνου θὰ ἦτο, ἐὰν οἱ πρεσβευταὶ
ἐν Κων/πόλει θὰ συνεσκέποντο ἐλευθέρως ὁμοῦ καὶ
ἤθελον ἀναφέρει εἰς τὰς κυβερνήσεις των, ὅποιαν δι-
εῦθυσιν ἐνεργείας αὐτοὶ δύνανται νὰ συστήσωσιν.

Ὁ κόμης Lützow εἶπεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ λη-
σμονήσωμεν τὸν κίνδυνον, ὅτι, ἐὰν αἱ Δυνάμεις ἤθε-
λον καλέσει τοὺς Τούρκους νὰ λάβωσι μέτρα δρα-
στικά πρὸς ἐξαπάλειψιν τῆς τάξεως ἐν Μακεδονίᾳ
καὶ Ἀλβανίᾳ, οὗτοι θὰ ἤδυναντο νὰ προβῶσι πλέον
τοῦ δέοντος ἐν τῇ ὁδῷ τῆς καταπίεσεως καὶ θὰ
προσέβαλον τὴν δημοσίαν γνώμην τοῦ πεπολιτισμέ-
νου κόσμου».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 143 ἔγγραφο τοῦ ἐν Ἀθήναις πρε-
σβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ 12 Μαρτίου 1902 πρὸς
τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τεκμηριεῖ διὰ τοῦ
περιχομένου αὐτοῦ τὴν ἄκραν σύσσειν καὶ τὴν αὐτό-
χρημα διπλωματικὴν περίσκεψιν, μεθ' ἧς διεχειρί-
σθη τὸ ζήτημα ὁ τότε πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουρ-
γὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλ. Ζαΐμης.
Πλεοντέρων σχολίων δὲν εἶναι ἀνάγκη τὸ ἐγγρα-
φον τοῦτο ἔχει ὡς ἐπεταί:

«Ἀδελφὲ μου

Ὁ κ. Ζαΐμης εἶναι λίαν εὐχαριστήμενος, ὅτι εἶναι
εἰς θέσιν νὰ ἐπιβεβαιώσῃ εἰς ἐμὲ σήμερον ἐκείνο,
ὅπερ ἄμα τὴν παραλαβὴν τοῦ τηλεγραφήματος τῆς
ὁμετέρας ἐξοχότητος ἀπὸ τῆς 6 τρέχοντος εἶπον
πρῶτον εἰς αὐτόν, ὅτι ὅλη δὴ ἡ Ρωσία καὶ ἡ Αὐ-
στρία ἔκαμαν παραστάσεις ἐν Κων/πόλει ὡς πρὸς
τὴν ἐπικινδύνου κατὰστασιν μέρους τῆς Μα-
κεδονίας. Αὐτὸς θεωρεῖ τὴν ἐνέργειαν τῆς Ρωσίας
ὡς πολύτιμον, δεικνύουσαν εἰς τοὺς σλάβους ὑπο-
κινήτας, ὅτι οὐδέμια υποστήριξις ἐπερεπε νὰ προσ-
δοκᾶται παρ' αὐτῆς, καὶ ὅπως ἡ αὐτοῦ ἐξοχότης
φαίνεται πολὺ εὐέλπης νῦν, ὅτι διὰ τὸ ἔτος τοῦτο
θὰ ἀποταγῇ σοβαράς ἐκρήξεις».

Ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς ἔγγραφοις, ἐν οἷς ἡ Ἀγ-
γλία φαίνεται πρωτοστατοῦσα εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς
ἀνάγκης νὰ γίνωσι παραστάσεις ἐν τῇ Κωνσταν-
τινουπόλει καὶ τῇ Σοφίᾳ, ὅπως οἱ μὲν ἐν Γενδί-
μῃ προβάσιν εἰς καταστολὰς τῶν ταραχῶν ὑπερ-
βαίνουσας τὸ μέτρον τοῦ δικαίου καὶ τῆς φιλανθρω-
πίας, οἱ δὲ ἰθύνοντες τὰς τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας
παύσων ὑποστηρίζοντες τὰ ἀπείριστα κοιμῆται, ἐν
πᾶσι τούτοις τοῖς ἔγγραφοις οὐδαμῶς διαφαίνεται
ἡ ἀδιαλλαχθεὶς τῆς γαλλικῆς διπλωματίας πρωτο-
βουλία. Εἶχε κατανοηθῇ, φαίνεται, ἐκτοτε ἐν Πα-
ρισί, ὅτι ὁ κόσμος ἤρρισε νὰ διαβλέπῃ ἐν Μα-
κεδονίᾳ οὐχὶ ἀπανθρωπίας μόνον τῶν Τούρκων,
ἀλλὰ καὶ βουλγαρικῆς ἀτιμίας καὶ νὰ διαγινώσκῃ,
ὅτι παραστάσεις τῶν δυνάμεων καὶ τὰ παρ' αὐτῶν
ληφτέα μέτρα ἐπερεπε νὰ σταθῶσι μᾶλλον κατὰ
τῶν Βουλγάρων ἢ κατὰ τῶν Τούρκων. Ἀντὶ τῆς ὑπο-

ΓΕΝΕΤΗΣ ΣΤΡΙΧΗΣ ΔΩΔΑΝΗΣ
 Ὁ Πρόεδρος
 Γ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ
 Ὁ Πρόεδρος
 Κ. Α. ΜΥΤΑΚΟΣ

ΣΗΜ. τοῦ "Αγώνος", τί δύναται νὰ προσθέσῃ ἡ σύνταξις τοῦ φύλλον εἰς τὸ ἔξοχον τοῦτο ἔργον καὶ τί πλεονέκτημα νὰ εἴπῃ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀγάπης τῆς σπουδαζούσης Ἑλληνίδος νεότητος πρωτοβουλίας; Ἐνθὺς εἰς τὸν συντάξαντα τὸ ἔργον τοῦτο, εὖγε πανελληνίον καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ἀναλαβούσαν τὴν εὐσεβεστάτην ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ εὐγυνεστάτην φροντίδα νεότητος.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν διαρροῦσαν ἐξδομάδα δὲν ἐργάσθη ὅλως ἐπὶ ματαίῳ. Ἐνθὺς πλὴν τοῦ νόμου τοῦ τροποποιήσαντος τὸν περὶ παρακρατήσεως καὶ σταφιδικῆς Τραπεζῆς ὑφιστάμενον καὶ ἄλλων ὑπηρεσιακῶν λεγομένων νομοσχεδίων καὶ τὴν ἐμπορικὴν μετὰ τῆς Τουρκίας σύμβασιν, ἥτις τιμὴς ἔνεκεν διαταγῇ τοῦ Σουλτάνου ὑπεγράφη ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν καὶ ἥτις σπουδαιότητα ἀποτελεῖ παράγοντα τῆς προαγωγῆς τῶν ἀμοιβαίων συμφερόντων καὶ τῶν φιλικῶν σχέσεων τῶν δύο ἐθνῶν ἐνικρατεῖν. Ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς συμβάσεως ταύτης, στερούμενον νῦν χρόνου, θὰ καταχωρησώμεν ἴσως ἐν τῇ προσεχῇ φύλλῳ. Σπουδαιότερον ὡστόσο ἀντικείμενον ἔστιν αἱ ἐν τῇ βουλῇ δηλώσεις τοῦ στρατηγοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ βουλευτοῦ Φωθίουδου κ. Χατζίσκου. Ἀμφότεροι οἱ βουλευταὶ οὗτοι λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς προπαραλθούσης Τετάρτης δηλώσεων τοῦ κ. Προθυπουργοῦ ἀπαντήσαντος εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ κ. Δεδίου, διὸ οὐδεμίαν λαμβάνει πρόνοιαν περὶ τῶν ναυτικῶν τῆς χώρας δυνάμεων, διὰ τῆς βεβαίωσης, διὸ περιηγουμένους τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀναπτύσσον τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα, οὐδεμίαν ὑπόσχεσιν ἔδωκεν περὶ ἐνισχύσεως τοῦ στόλου καὶ διὸ πρωτίστη φροντίς ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κυβερνῶντας ἢ ἐξασφάλις τοῦ ἔθνους τοῦ λαοῦ, ἐκ τούτων τῶν δηλώσεων λαβόντες ἀφορμὴν οἱ εἰρηγῶντες βουλευταὶ ἐπέκριναν τὸν κ. Δηλιγιάννην ὡς λησμονήσαντα τὰς κυριώτερας βάσεις τοῦ προγράμματός του καὶ ἐγκαταλείποντα αὐτὸν ἰδίᾳ ἐν τοῖς ἀφορῶσιν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σύνταξιν τῆς χώρας, ἥτις εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε σήμερον ἐπιβίλλεται. Καὶ ἀπῆνθες μὲν ὁ κ. Δηλιγιάννης εἰς τὸν πρῶτον τῶν δητῶν ἐὼς ἅμα καταβάνα τὸν βήματον ἐπαναλαβὼν τὴν διαβεβαίωσιν, διὸ δὲν θὰ ἐγκαταλίπῃ τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια, ἀλλ' οὐδ' ἐνὰ ἔπεισον, οὐδ' ἡλάττωσε τὴν παραχθένσαν τῆς Βουλῆς ἐντύπωσιν ἐκ τῶν λόγων τοῦ κ. Χατζίσκου, ὅστις διεδέχθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ ὅστις ἐπεφημούμενος ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἐτελεύτησε τὸν λόγον ἐκφράσας τὴν λύπην του «διὰ τὴν μὴ πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῆς παρούσης κυβερνήσεως, εἰς ἣν πιστεύσας ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀνεβίβασεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἀρχήν».

Εἰ καὶ προσωπικὸν τὸ ζήτημα, ἔλαβεν οὐχ ἥτιον διὰ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν συνεζητήθη ἐν τῇ βουλῇ, μεγίστην σπουδαιότητα καὶ ἐλύθη ἀληθῶς κατὰ τὸν περὶ τοῦτο περὶ τοῦτο τιμὴν εἰς τὴν βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων. Πρόκειται περὶ τῶν μεταλλευτικῶν λεγομένων οὐρανίων, ὅτινα ἐγέννησαν ἢ φαντασία, ἢ ἀγαλνέας σπουδαζοῦσα καὶ διαγωγὴ ἀπερσιστατὴ τοῦ τέως βουλευτοῦ καὶ ὑπουργοῦ κ. Ἀθανασίου Ἐδδαξίου. Οὗτος ἀποπεμφθεὶς τοῦ Ὑπουργείου ὑπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη ὡς ἀποδειχθεὶς ὡς ψευδόμενος ἐν τῇ βουλῇ ἔπασσε τὸν μῦθον τῶν μεταλλευτικῶν οὐρανίων δημοσιεύσας εἰς τὰς ἐφημερίδας, καὶ καίτοι τὸ τότε ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Θεοτόκη διατελοῦν ἀπεφάσισε νὰ μὴ προσῇ εἰς οὐδεμίαν παραχώρησιν μεταλλείων, παρεχώρησεν ὅμως μεταλλεῖον καὶ διὸ οὐχ εἰς τοὺς ἔχοντας προτεταγμένη αἰτήσας, ἀλλ' εἰς ἄλλους, διότι τούτων συνεδιαφερόμενοι ἦσαν ὁ ὑπουργὸς τότε κ. Βουδοῦρης καὶ συγγενικὸν πρόσωπον τοῦ κ. Θεοτόκη. Περὶ τῆς υποθέσεως ταύτης ἐζητήθησαν νὰ κατατεθῶν ἔγγραφα τινὰ κατὰ τὴν ἐνεστώσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ δημουργοῦ τῆς ἑλενῆς ταύτης ἱστορίας κ. Χ. Ἐδδαξίας ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ἐζήτησε τὴν προσαγωγὴν δύο συμβολαίων, ἵνα ἀποδείξῃ, εἶπε, εἰς τὰς καταχωρήσεις ἐκείνων. οἷνες ἀνῆλθον εἰς τὰ ὕψιστα ἀξιώματα τῆς Πολιτείας. Οἱ λόγοι οὗτοι ἀλλοθὶ παρήγαγον κατάπληξιν, ταύτην δὲ διεδέχθη, ἅμα ὡς ἀνῆλθεν ἄμεσος τὸ βῆμα ὁ τέως πρωθυπουργὸς κ. Γ. Θεοτόκης, καθολικὴ βέλωνμία τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν συνοφάντην, καὶ δμοθυμία ἐὼς ἄρχῃς συμπάθεια καὶ σεβασμὸς πρὸς τὸν ἀγορευόντα. «Τί ζητεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος;» εἶπεν ὁ κ. Γ. Θεοτόκης, «ὁ ὅποιος κατῆλθε ταύτην τὴν στιγμήν τοῦ βήματος;» Καὶ ἤρξατο νὰ ἐκθέτῃ τοὺς οἰκονομικοὺς λόγους τοῦ ὑπὸ τὴν ὁμόθυμον ἀποτροπὴν τῆς Βουλῆς νὰ παύσῃ περὶ αὐτοῦ ἐκείνου ἐκείνου κατὰ τοιαύτης ἀσχετοῦς συνοφανίας. «Ἐνθάδε!» ἀπῆνθες ὁ κ. Γ. Θεοτόκης. «Ἐγὼ τὴν ἰδέαν, διὸ ἄνθρωπος κατέχον τὴν δημόσιας δημοσίας θέσεις καθῆκον ἔχοντα, ὅπως φερόμενος καὶ σόματα τῶν συνοφανῶν, νὰ ἐκτελέσῃ καὶ αὐτὰ τὰ βεβλῖα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν. Καὶ ἐξηκολούθησεν ἀπαριθμῶν τὰ μέρη τῆς περιουσίας του καὶ τὰς πηγὰς αὐτῆς καὶ ἀναπτύσσων τὰ αἰτία τοῦ ἀγενοῦς κατ' αὐτὸν μίσους τοῦ κ. Ἀθ. Ἐδδαξίου. Τελευτῶν δὲ εἶπε ταῦτα: «Ἐγὼ τίμιος εἰσῆλθον εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τίμιος, ἀλλὰ πτωχότερος θὰ ἐξέλθω ἐξ αὐτῆς. Ὅταν προσαχθῶν τὰ ζητούμενα ἔγγραφα, θύεις οἱ ἀντίπαλοί μου οἱ πολιτικοὶ, ἀλλὰ τίμοι ἄνθρωποι, θέλετε δικαιοῦσαι τίμον ἄνθρωπον;» Ζωηρῶς ἐξε-

ροκρότησαν τοὺς λόγους τούτους ἀμφότεροι αἱ πτέρυγες τῆς Βουλῆς. Μετὰ τοῦτο ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἶπε ταῦτα: «Βεβαίως τὴν τιμὴν τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐκ Κερκύρας δὲν δύναται τὰ βεβλῖα τὰ συνοφαντικὰ τὰ ποῖα ἐξετοξεύθησαν κατ' αὐτοῦ, οὐδὲ κατ' ἐλάχιον νὰ ζημιώσων» ἀλλ' ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Κερκύρας δίκαια πάσχει σήμερον, διότι περιεπύχθη ἐκείνους εἰς ὃν ἐγὼ, ὡς πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πλειστάκις εἶδεα τὴν θύραν αὐτοῦ, ἐνθὺς τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας διατελοῦντος τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα ἐξ ἐμφοτέρων τῶν πτερύγων).

Ἡ συζήτησις αὕτη, εἰς ἣν ἐξαιρετικῶς ἐπεμείναμεν, δὲν ἀπέδειξε μόνον τὴν εὐγένειαν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καθυστάσας καὶ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἐπέβρασε τὴν ἀναγκάσαν πλῆθυν τοῦ λαοῦ ἐπὶ τὴν ἀφιλοκέρδειαν καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν πολιτευτῶν του, πολιτευτῶν, οἷνες ἔχοντες τὰς μεγάλας οὐτὼν κακίας, ἀλλ' οἷνες ἀνεδείχθησαν ἀεῖποτε εὐτυχῶς ἐν Ἑλλάδι χρημάτων κρείττονες, ἀγνοοῦντες τὰς χεῖρας, ἀμέτοχοι παντός ὅπου παρανομία καὶ κακοφύβους κερδοσκοπίας, ὅστις πολλάκις καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πεπολιτισμένῃ Δύσει ἡττήμας ἐπερὶ χόνης πολιτικῆς.

Τὴν ἔκκην καὶ ἡμίσειαν προῖνθ' ὅραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἡ φέρονσα τὰς Α. Υ. τοὺς Γερμανοὺς πριγκίπας, τὸν Διάδοχον τοῦ Γερμανικοῦ θρόνου καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀίτελ θαλαμηγὸς «Σάφφους». Πρῶτος πρὸς ὑποδοχὴν κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ ὁ Ἑλλην Διάδοχος μετὰ τῆς πριγκίπισσας Σοφίας, ὃν ἡ μετὰ τὸν πριγκίπιν συνάντησις διήρξεν ἐγκαρδιωτάτη. Τὴν ἐνδεκάτην ἀνέμενον αὐτοὺς ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς λοιπῆς Βασιλικῆς Οἰκουμένης καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ σταθμῇ Ὀμονοίας, ἔκτοτε δὲ οἱ εἰρηγῶντες πριγκίπες ἐφιλοενηθήσαν καὶ ἐγενεμάτισαν ἐν ἐπισήμοις γεύμασιν ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ τῷ μεγάρῳ τοῦ Διαδόχου καὶ τῇ ἐν Δεκελείᾳ βασιλικῇ ἐπαύλει, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν δὲ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα ἀρχαιολογικῆς γερμανικῆς σχολῆς κ. Δαίρηφελδ, περιήλθον τὰ ἀξιοσπούδατα ἀρχαῖα μνημεῖα τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τριήμερον ἐν Ἀθῆναις διαμονὴν οἱ πριγκίπες ἀπῆλθον εἰς Δελφούς, ἐκεῖθεν εἰς Ὀλυμπίαν, καθ' ἣν δὲ στιγμήν γράφομεν τὰς γραμμάς ταύτας ἐξακολουθοῦσιν ἐπισκεπτόμενοι ἐν συνοδείᾳ τοῦ κ. Δαίρηφελδ τὰς ἐν Πελοποννήσῳ ἀρχαίτητας. Ἐν γένει δυνάμει θὰ εἰπωμεν, ὅτι ἡ ἐν Ἑλλάδι δεξιότης τῶν πριγκίπων διήρξε παρὰ τὴν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς αὐτῆς ἡκιστα μὲν πανηγυρικῇ, ἀλλ' εἰλικρινῇ καὶ ἐγκάρῳ.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΡῳ τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας συνήλθεν, ὡς εἶχε προαγγελθῇ, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας.

Εἰς τὸ Συμβούλιον, ἅμα ὡς ἤρξατο ἡ συνεδρίασις, ἀνεκωλύθη ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Ἀθ. Βαμπᾶ, διὸ συνεστήθησαν περὶ τὰ 400 φυντῶρια μωρεῶν εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ἀνηγγέλλθη προσεῖς ἡ διανομὴ κοκκινολοσπίου ὑπὸ τῶν σφοδρῶν ἐνισχυτῶν, τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, τῶν δημάρχων καὶ τοῦ ἐν Πύργῳ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων κ. Β. Ἰατροῦ, πρὸς τὸν ὅποιον διὰ τὸν μέγαν αὐτοῦ ζῆλον τὸν ὅποιον ἐπεδείξατο ἐργασθεὶς θερμῶς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας, ἐνηργίσθη καὶ ἐκφραστῶν θερμῶν εὐχαριστιᾶν τοῦ Συμβουλίου.

Μετὰ τ' ἀνωτέρω τὸ Διοικητ. Συμβούλιον συνεκάθη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἰδρύσεως δύο Γεωργικῶν Συνδέσμων, ἑνὸς ἐν Αἰγιαλείᾳ καὶ ἑτέρου ἐν Θεσσαλίᾳ.

Πρὸς ἴδρυσιν τοῦ πρώτου παρεχωρήθησαν εἰς τὴν Ἑταιρείαν 40 στρέμματα.

Τὸ Συμβούλιον κατόπιν συζητήσεως ἀπεφάσισε τὴν ἰδρυσιν τῶν δύο τούτων Γεωργικῶν Συνδέσμων.

Κατόπιν τούτου ἀπεφασίσθη νὰ καταρτισθῇ στατιστικὴ περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι μελιτοκομίας, ἡ κατὰ στασις τῆς ὁποίας εἶναι ἄγνωστος παντελῶς, ἐλλείπει στατιστικῆς.

Ἐν τέλει ἀνηγγέλλθη εἰς τὸ Συμβούλιον, διὸ τὴν προσεχῇ Τρίτῃ ἀρκενέται διὰ Πατρῶν ὁ κτηνίατρος κ. Ράμπκε, κομίζων τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀγορασθέντας ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἐπιζήτητος ὄνους καὶ ἐκλεκτὰ εἶδη αἰγῶν καὶ δορίων.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ Σάββατον οἱ Θεσσαλοὶ φοιτῆται κατέβησαν πολυτελὴ στέφανον, εἰς οὗ τὰς δαπάνας ἔλαβε μέρος καὶ ὁ δῆμος Μακρινίτης ἐπὶ τοῦ τόφρου τοῦ πρὸ εἰκοσιεπταετίας ἐν Μακρινίτῃ ὑπὸ τῶν Τούρκων φονευθέντος Ἀγγλου φιλέλληρος Ὀγλ, ἀνταποκριτοῦ τῶν Λονδινέων «Καίρων». Διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐξόχως ἐτίμησαν αὐτοὺς οἱ ἐκ Θεσσαλίας φοιτῆται.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀρκετοὶ εἰς Ἀθῆνας, ὅπως ἐορτάσῃ μετὰ τῶν σεπτῶν αὐτοῦ γονέων τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ὁ εὐφρόστερος καὶ ὁμογενὴς ἀδελφὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Κρήτῃ, ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ Γεώργιος, ὁ λατρευτὸς τῶν Κρητῶν ἡμερῶν καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐλπίς αὐτῶν τε καὶ τῶν ἀλλων ἀπάντων Ἑλλήνων. Οὐδ' εἶναι κενὰ λέξεις

ταῦτα. Ὅταν ἔλθῃ τὸ πλῆρωμα τοῦ χρόνου καὶ συρρῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς ἡ προσφιλεστάτη κόρη—καὶ θὰ σύρῃ αὐτὴν εἰς τὴν καὶ ἄλλος ὁ Ἑλληὴν ἡγεμονίαν—τότε θὰ εἰπωμεν εὐφρότερον τί ἐπραξε καὶ πῶς ἀλλεὶ σήμερον ἐν Κρήτῃ ὁ ὁμογενὴς οὗτος βασιλεὺς τοῦ βασιλικῆς τῆς Ἑλλάδος οἴκου.

MET' ΑΝΥΠΟΚΡΙΤΟΥ γενικῆς χαρᾶς ἐγένετο ἐνταῦθα δεκτὴ ἡ εἰδησις τῆς ἀπὸ ἐπικινδυνότητας νόσου διασώσεως τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου κ. Γρηγ. Μαρασλή. Αἱ τελευταὶ εἰδήσεις φέρουσι τὸν μεγάλιστον ἄνδρα εἰσελθόντα ἀσφαλῶς εἰς τὸ στάδιον σταθερᾶς ἀναρρώσεως, ὑπὲρ ἧς πᾶς Ἑλληὴν θερμῶς πρὸς τὴν νὰ εὐχρῇ χάριν τοῦ εὐκλεοῦς τούτου ἰδῶν ἑλληνικῶν μουσῶν προστάτου.

ΚΑΤΑ τὰς ἀρετὰς διεξαχθείσας ἐπαναληπτικῶς ἐκλογὰς ἐν Ἀνδρῶ, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀουδίου Μανροκορδάτου, ἐξελέχθη βουλευτὴς ὁ κ. Μωραΐτης, ἐφοπλιστής.

Η ΤΟΣΟΥΤΟΝ λαμπρῶς γενομένη πέρυσιν ἀρχὴ τῆς εἰς τοὺς Ἀγίους τόπους ἐκδρομῆς, ἐφηρμόθη καὶ ἐφέτος ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς οἰωνοὺς, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐν Πειραιᾷ «Ὀμίλου ἐκδρομῶν». Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν σηματοδοτήσαντες ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς τὸ ἀμιόλιον «Βασιλεὺς Γεώργιος» εἰς Ἰσπῆν, φέρων ὑπερτριτακοσίους προσκυνητὰς, ὃν καθηγούμενος ὁ Σ. ἀρχιεπίσκοπος Θησῶν καὶ Δεσαδεῖας κ. Ἰερώνυμος Βλαχάκης καὶ ὁ γυμνασιάρχης Πειραιῶς κ. Ἰάκ. Δραγάσης. Ἐπιστρέφοντες θὰ διέλθωσι καὶ ἐκ Κύπρου οἱ προσκυνηταί, ὅπως παραστῶντες εἰς τοὺς ἐν Λεμεσῷ τελευμένους τὴν ἐξδομάδα τῆς Διακαινησίμου Παγκυρίου ἀγῶνας.

ΚΑΤΑ τοὺς ἐν τῷ καπνοκοπηρῷ Ἀθηνῶν κακιοσθέντας πίνακας κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον τοῦ 1903 ἐκόπη καπνὸς ἐν ὅλῳ 28 περίπου χιλιάδων δ.άδων, ἐνθ' κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους μόλις εἶχεν ἀνέλθῃ εἰς 24,000 δ.άδων. Ἐκ τῆς ἐπὶ πλέον ταύτης κοπῆς 4 περίπου χιλιάδων δ.άδων καπνοῦ τὸ Δημόσιον εἰσέπραξεν ἐπὶ πλέον 40 χιλιάδας δραχμῶν.

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ τοῦ πρὸ ἡμερῶν καταγγελθέντος εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον προσηλυτισμοῦ τῆς ἐκ Θῆρας καταγομένης νεάνιδος Σοφίας Συνοδικοῦ, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διεπίστανε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἔγγραφο, διὰ τοῦ ὁποῦ συνιστᾷ τὴν ἐνάσκωσιν ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ξένων Σχολῶν, τῶν ὁποίων κύριος σκοπὸς εἶναι ὁ προσηλυτισμὸς νεανίδων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὸν Καθολικισμόν.

Πρὸς τὸ αὐτὸ τὴν Σύνοδον προέτεινε, ὅπως ἐπιβληθῇ εἰς τὰς ἐν λόγῳ Σχολὰς νὰ δεχθῶσιν ὁρθόδοξον καθηγητὴν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἱερῶν μαθημάτων, ὅστις συγχρόνως θὰ ἐνασχῇ καὶ ἐλέγχον ἐπὶ τῶν καθόλου ἐργειῶν τῶν σχολῶν τούτων.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας οὐδὲν ἀπεφάσισεν εἰσέτι, πιθανὸν δὲ τὸ ζήτημα νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς ἡμέρινον ὁριστικὴν ἀποφάσεως, καθόσον αἱ Σχολαὶ αὗται διατελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν ξένης Δυνάμεως.

ΕΞ ΟΣΩΝ μέχρι σήμερον βλέπομεν, περὶ ὁμοῦ, διὸ ἐνεστώς διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας κ. Γεν. ἡσυχίας κατενόησεν εἰπερ τις καὶ ἄλλος τῶν προκατόχων του τὴν φοβερὰν ζήμιαν, ἣν ὁρίσται ὁ τόπος ἐκτιθέμενος εἰς τὰ ὅματα τοῦ ξένου κόσμου ὡς τόπος βαρύνων, ἀδρόκων καὶ ἀγρίων ὑπὸ τοῦ ἐλεεινοτάτου τῶν πυροβολισμῶν ἐθίμου.

Μέχρι σήμερον, Μεγάλῃ Πέμπτῃ, τὰ πράγματα βαίνουν καλῶς, οἱ πυροβολισμοὶ εἶναι ἀραιώτατοι, ἂν καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων οὐχὶ ὀλίγα δυσάρεστα συνέβησαν, πᾶσα δὲ ἐλπίς ὑπάρχει, ὅτι κατὰ τὴν Ἱερὰν τῆς αἰτίας ἡμέραν, καὶ Μ. Παρασκευῇ, καὶ τὴν χαρμόσυνον τῆς Ἀναστάσεως, μεγάλως θὰ ἐλαττωθῶσιν, ἂν μὴ ἐντελὲς κατασταλθῶσιν αἱ ἀξιοδύνατοι αὗται ἐξέεις, ἐνεκα τῆς ἀσθητικῆς διαταγῆς, ἣν ἀρετὴ ἐξέδωκεν ὁ κ. Δεσποτῆς. Διὰ τῆς διαταγῆς τοῦ ταύτης διέταξεν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ πόλει ὄργανα, ὅπως πρὸς ἀπόληψιν ἐνδεχομένων ἀπεικταίων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, καθ' ἣς ὑπάρχει ἡ συνήθεια νὰ ὀρίσται πυροβολισμοὶ καὶ κροτῆδες, ἐπιδοθῶσι παντὶ μέσῳ τὸ ὅσον τοῦτο ἐξ οὗ οὐκ ὀλίγα δυστηρήματα κατὰ τὰ παρελθόντα ἐπὶ ἐχομένῳ ἀριθμῶσιν καὶ συλλαμνόμενα πάντα παρασάροντα τὴν ἀπαγορευτικὴν διάταξιν τῆς Ἀστυνομίας. Ἐπειδὴ δὲ παρετήρηθη ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον πυροβολοῦσι καὶ ὀρίσται βαρελλοὶ ἐκ τῶν οἰκῶν, διατάσσονται ἅπαντα τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ὅπως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀντιληφθῶσι τοιοῦτο τι εἰδοποιήσωσι παράτα ἕνα ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν ὅπως παραλαβάνωσαν ἀναγκαστικῶν τινὰ ὑπάλληλων καὶ ἕτερον πολλὴν πόλιν θέλει εἰσερχομένη εἰς οἰκονομικὰς οἰκίας καὶ μετὰ ἐξουσίαν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ὀρίων ἢ τῶν κροτῶν θέλει κατάσχει αὐτὰ καὶ συλλαμνόμενα τοὺς ὀρίους, δίδωσι αὐτοὺς εἰς τὰ κρατητήρια, ἐπιδοδόμενους συγχρόνως καὶ αὐτῶν μνηστικῶν ἐνδοκίμων τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ διαταγὴ αὕτη τοῦ κ. Γεν. ἡσυχίας εἶναι πόσιμα συνεννοήσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πλῆμμελοδικῶν.

Εἰς ἰδιωτικῆς ἐπιστολῆς σταλείσας ἐκ Μακεδονίας ἀνηγγέλλθη γράφει τὸ «Ν. Ἀστὴν», διὸ εἰς τὸ Σκέρβενο (:) τῆς Καστορίας εἰσέλασε συμμορία ἐκ τῶν

σάρκακοντα Βουλγάρων καὶ προσέβαλε τὴν οἰκίαν προκροῦν τινὸς Ἑλλήνος μετὰ τὴν πρόθεσιν νὰ τὸν φονεύσῃ, διότι αὐτὸς ἔφερεν ἀντιδράσεις εἰς τὰ καταχθονία σχέδια τῶν. Ἀντιληφθεὶς ὁ Ἑλληὴν πρόεδρος τὴν σχεδιαζομένην ἐπιθεσίαν, ἐπρόδρασε καὶ μετέβη εἰς οἰκίαν φίλου του τινος, ὅπου ἡσφαλίσθη ἔνοπλος.

Καὶ ἐκεῖ ὅμως τὸν προσέβαλον δι' ἐπανειλημμένων πυροβολισμῶν. Ὁ κεκλεισμένος ἀνιερωθεὶς ἔλασε δι' ὀπλον Γκρά, ἐφόνευσεν δὲ τρεῖς Βουλγάρους. Οἱ λοιποὶ ἀνίσταται διεσκορπίθησαν νομισματικῶς διὸ περιεκυκλώθησαν ὑπὸ τουρκικοῦ ἀποσπασματος.

ΕΠΙ τῇ ὑπογραφῇ τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν πολλὰ θὰ ἀπονεμηθῶσιν ἐκατέρωθεν παράσημα εἰς τοὺς ἀνωτάτους ὑπάλληλους τῶν ὑπουργείων τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ἀμοιβαίων πρεσβειῶν. Ἀγγέλεται δ' ἡδη, διὸ ὁ Σουλτάνος ἀπένειμεν εἰς τὸν τέως ἐπιτετραμένον τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀρμ. Ποτιὲν τὸ παράσημον τοῦ Ὁσμάνι νιέ β' τάξεως, εἰς δὲ τὸν α' διεργονέα τῆς ἐν Κωνσταντίνῃ ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναοῦμ ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν μετὰλλιον τοῦ Ἱμνίδ.

ΚΑΤΑ τηλεγράφημα τοῦ ἐθνικοῦ πρακτορείου, ἡ Ρωσία ἐξήτησεν ὡς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ φονευθέντος ἐν Μητροπόλει προξένου αὐτῆς Σεργκέι 1,200,000 χρ. δραχμῶν. Πιστεύεται δὲ, διὸ τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ἡ παράσχῃ ἡ Τουρκία ἂνεν ἀντιλογία.

ΤΟ ΓΑΛΑ ὑπὸ Ῥαϊνὸδου Δημητριάδου ἐβίβη εἰς τὴν σειρὰν τοῦ Συλλόγου πρὸς διὰ διὰ ὠφελίμων βιβλίων (ἀριθ. 39) Πραγματεύεται κατὰ τὸν πολὺ πρακτικὸν δὲ ἀναφέρονται εἰς τὰ γὰρ, τὴν χρῆσιν αὐτοῦ πρὸς διατροφὴν βρεφῶν, τὴν συντήρησιν γαλακτοπαραγωγῶν ζώων, τὴν κατασκευὴν βουτύρου καὶ τυροῦ, τὴν σύνθεσιν καὶ τὸν ἐλεγχον τῆς γνησιότητός του. Πωλεῖται λεπτὰ 40 εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ εἰς τὰς Κατάστημα τοῦ Συλλόγου, ὁδ. Ἀκαδημίας 42. Προσεχῶς ἐκδίδονται οἱ Ἀργοναῦται καὶ ὁ Καθαρὸς Ἀἷμα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 8

Ἐντοκοὶ Καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνων ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκείας. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρῶνται, εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀφείας (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούντος. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογῶν πληρῶνται ἐν τῷ Κερτρικῷ Καταστήματι καὶ τ